

Dosarul nr. 2ra-162/20

Prima instanță: Judecătoria Soroca, sediul Central (judecător C. Botnaru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (judecători A. Corcenco, D. Corolevschi și D. Stănilă)

DECIZIE

05 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Maria Ghervas
Sveatoslav Moldovan
Nicolae Craiu
Nina Vascan

examinând recursul declarat de Vasile Afanas,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de „Alliance Investments Group” SA împotriva lui Vasile Afanas și „Miculic-Grup” SRL, intervenient accesoriu „Moldasig” SA, cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 04 iulie 2019 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost admis apelul declarat de „Alliance Investments Group” SA, reprezentată de avocatul stagiar Vladimir Roman, casată hotărârea din 26 decembrie 2018 a Judecătoriei Soroca, sediul Central, și emisă o nouă hotărâre,

c o n s t a t ă:

La 23 februarie 2017, CA „Alliance Insurance Group” SA (începând cu data de 09 august 2018, „Alliance Investments Group” SA) a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vasile Afanas și „Miculic-Grup” SRL, intervenient accesoriu „Moldasig” SA, cu privire la încasarea în mod solidar a sumei de 4 407 lei cu titlu de reparare a prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată (f.d. 4-7, vol. I).

În motivarea acțiunii, reclamanta CA „Alliance Insurance Group” SA a relatat că la 28 octombrie 2014, la intersecția str. I. Creangă și H. Coandă, mun. Chișinău, autovehiculul de model „Opel”, nr. de înmatriculare XXXXX, condus de Vasile Afanas cu încălcarea prevederilor pct. 59 subpct. 2) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, a tamponat autovehiculul de model „Toyota”, nr. de înmatriculare YYYYY, condus regulamentar de Olesea Chiperi.

Reclamanta a precizat că vinovăția lui Vasile Afanas în comiterea acestui accident rutier a fost stabilită prin procesul-verbal cu privire la contravenție din 28 octombrie 2014, Vasile Afanas fiind sancționat în baza art. 242 alin. (1) din Codul contravențional.

Reclamanta a susținut că prin contractul de asigurare facultativă a autovehiculelor nr. 433/14/AK din 13 iunie 2014 de tip „Autocasco”, încheiat între reclamantă și Olesea Chiperi în privința autovehiculului de model „Toyota”, nr. de înmatriculare YYYYYY, reclamanta s-a obligat să despăgubească prejudiciile cauzate prin accident de autovehicul.

Reclamanta a indicat că la 28 octombrie 2014, cu participarea Olesei Chiperi, lui Vasile Afanas și a reprezentantului „Moldasig” SA, a întocmit procesul-verbal de constatare a daunelor nr. AK-14-961.

Reclamanta a menționat că prin ordinul nr. 1552 din 13 noiembrie 2014 „Cu privire la despăgubirea asiguratei Chiperi Olesea”, în baza raportului de daune nr. CRB523/1 din 11 noiembrie 2014, a aprobat despăgubirea de asigurare în sumă de 4 407 lei, pe care a achitat-o întreprinderii ce a reparat autovehiculul de model „Toyota”, nr. de înmatriculare YYYYYY.

Reclamanta a evidențiat că în privința autovehiculului de model „Opel”, nr. de înmatriculare XXXXX, a fost încheiat un contract de răspundere civilă auto cu „Moldasig” SA.

Astfel, reclamanta a declarat că i-a solicitat „Moldasig” SA achitarea despăgubirii de asigurare în sumă de 4 407 lei, însă „Moldasig” SA i-a refuzat din motiv că la data producerii accidentului rutier, autovehiculul de model „Opel”, nr. de înmatriculare XXXXX, era utilizat de „Miculic-Grup” SRL în baza licenței seria A MMII nr. 041854 din 11 aprilie 2013, eliberate pentru genul de activitate „transport auto de călători în folos public”, fără ca să fie reperfectat contractul de răspundere civilă auto cu „Moldasig” SA.

Reclamanta a invocat că în conformitate cu art. 8 alin. (2³) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, în cazul în care asiguratul persoană fizică, cu excepția întreprinzătorului individual, a transmis autovehiculul pentru care s-a încheiat contractul în posesiunea unei persoane juridice sau a unui întreprinzător individual în temeiul contractului de locațiune sau al altui titlu prevăzut de legislație, riscul celor admiși de persoana juridică sau întreprinzătorul individual să utilizeze autovehiculul nu se consideră asigurat prin contractul încheiat în condițiile alin. (2).

Prin hotărârea din 27 iulie 2017 a Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, a fost respinsă cererea de chemare în judecată înaintată de CA „Alliance Insurance Group” SA împotriva lui Vasile Afanas și „Miculic-Grup” SRL, intervenient accesoriu „Moldasig” SA, cu privire la repararea prejudiciului material (f.d. 92-96, vol. I).

La 18 august 2017, CA „Alliance Insurance Group” SA a declarat apel împotriva hotărârii din 27 iulie 2017 a Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (f.d. 96, vol. I).

Prin decizia din 23 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de CA „Alliance Insurance Group” SA, casată hotărârea din 27 iulie 2017 a Judecătoriai Chișinău, sediul Buiucani, și trimisă cauza spre rejudecare în instanța competentă, Judecătoria Soroca (f.d. 130-134, vol. I).

Prin hotărârea din 26 decembrie 2018 a Judecătoriai Soroca, sediul Central, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de CA „Alliance Insurance Group” SA împotriva lui Vasile Afanas și „Miculic-Grup” SRL, intervenient accesoriu „Moldasig” SA, cu privire la încasarea sumei în ordine de regres și a cheltuielilor de judecată (f.d. 232-235, vol. I).

La 21 ianuarie 2019, „Alliance Investments Group” SA, reprezentată de avocatul stagiar Vladimir Roman, a declarat apel împotriva hotărârii din 26 decembrie 2018 a Judecătoriai Soroca, sediul Central (f.d. 227, vol. I).

Prin decizia din 04 iulie 2019 a Curții de Apel Bălți, corectată prin încheierea din 22 noiembrie 2019 a Curții de Apel Bălți, a fost admis apelul declarat de „Alliance Investments Group” SA împotriva hotărârii din 26 decembrie 2018 a Judecătoriai Soroca, sediul Central. A fost casată hotărârea din 26 decembrie 2018 a Judecătoriai Soroca, sediul Central, și emisă o nouă hotărâre, prin care a fost admisă cererea de chemare în judecată înaintată de „Alliance Investments Group” SA. S-a încasat în beneficiul „Alliance Investments Group” SA, în mod solidar din contul lui Vasile Afanas și „Miculic-Grup” SRL, suma de 4 407 lei cu titlu de despăgubire de asigurare și suma de 3 175 lei cu titlu de cheltuieli de judecată (f.d. 63-72; 89-91, vol. II).

La 26 septembrie 2019, Vasile Afanas a declarat, prin intermediul oficiului poștal, recurs împotriva deciziei din 04 iulie 2019 a Curții de Apel Bălți, solicitând casarea acesteia și menținerea hotărârii din 26 decembrie 2018 a Judecătoriai Soroca, sediul Central (f.d. 96-97; 98, vol. II).

În motivarea recursului, recurentul Vasile Afanas a susținut că atunci când s-a produs accidentul rutier în cauză, autovehiculul de model „Opel”, nr. de înmatriculare XXXXX, nu era implicat în prestarea serviciilor de transport auto de călători, iar instanța de apel a ignorat anumite probe în această privință.

De altfel, recurentul a indicat că din materialele cauzei rezultă cert că autovehiculul de model „Opel”, nr. de înmatriculare XXXXX, niciodată nu s-a aflat în posesia „Miculic-Grup” SRL.

Aici, recurentul a punctat că prin contractul de locațiune nr. 7 din 07 mai 2013, i-a transmis „Miculic-Grup” SRL doar dreptul de folosință a autovehiculului de model „Opel”, nr. de înmatriculare XXXXX, nu și de dreptul de posesie.

Astfel, recurentul a invocat că nu sunt aplicabile prevederile art. 8 alin. (2³) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule.

Recurentul a declarat că având grad de dizabilitate, prestează doar ocazional servicii de transport auto de călători în cadrul „Miculic-Grup” SRL, și doar în raza mun. Soroca, iar agentul constatator nu a stabilit și faptul că autovehiculul de model „Opel”, nr. de înmatriculare XXXXX, nu ar fi fost asigurat.

În acest fel, recurentul a reiterat că atunci când s-a produs accidentul rutier,

folosea în interese proprii autovehiculul de model „Opel”, nr. de înmatriculare XXXXX, iar „Moldasig” SA din start a recunoscut că are obligația de a achita despăgubirea de asigurare, fapt confirmat prin aceea că reprezentantul „Moldasig” SA a participat la acțiunea de stabilire a daunei produse.

La 09 decembrie 2019, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatelor „Alliance Investments Group” SA și „Miculic-Grup” SRL, cât și în adresa intervenientului accesoriu „Moldasig” SA, copia cererii de recurs depuse de Vasile Afanas împotriva deciziei din 04 iulie 2019 a Curții de Apel Bălți (f.d. 105, vol. II).

La 28 decembrie 2019, intervenientul accesoriu „Moldasig” SA a depus, prin intermediul oficiului poștal, referință la recursul declarat de Vasile Afanas, solicitând considerarea acestuia ca inadmisibil (f.d. 111-113; 114, vol. II).

Intimata „Alliance Investments Group” SA nu și-a valorificat dreptul de a depune referință la recursul declarat de Vasile Afanas, deși Curtea Supremă de Justiție i-a expediat copia cererii de recurs la adresa de pe XXXXX, adică la adresa de corespondență pe care „Alliance Investments Group” SA a indicat-o în cererea de apel împotriva hotărârii din 26 decembrie 2018 a Judecătoriei Soroca, sediul Central (f.d. 227, vol. I).

La fel, intimata „Miculic-Grup” SRL nu și-a valorificat dreptul de a depune referință la recursul declarat de Vasile Afanas, deși Curtea Supremă de Justiție i-a expediat copia cererii de recurs la adresa de pe YYYYYY, adică la adresa la care „Miculic-Grup” SRL a fost citată în instanța de apel.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum rezultă din materialele cauzei, și anume din avizul de primire nr. DS3118128382AS, recurentul Vasile Afanas a recepționat copia deciziei integrale din 04 iulie 2019 a Curții de Apel Bălți la data de 07 august 2019 (f.d. 80, vol. II).

Astfel, în raport cu recurentul Vasile Afanas, termenul de declarare a recursului împotriva deciziei din 04 iulie 2019 a Curții de Apel Bălți a expirat la data de 07 octombrie 2019.

Drept urmare, luând în considerare că recurentul Vasile Afanas a declarat recurs împotriva deciziei din 04 iulie 2019 a Curții de Apel Bălți la data de 26 septembrie 2019, Colegiul ajunge la concluzia că recurentul Vasile Afanas s-a conformat prevederilor legale, încadrându-se în termenul de declarare a recursului prevăzut de art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Prin încheierea din 22 ianuarie 2020 a Curții Supreme de Justiție, a fost considerat admisibil recursul declarat de Vasile Afanas împotriva deciziei din 04 iulie 2019 a Curții de Apel Bălți (f.d. 119-120, vol. II).

Verificând decizia din 04 iulie 2019 a Curții de Apel Bălți în limitele controlului de legalitate, în raport cu criticele invocate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că se impune respingerea recursului declarat de Vasile Afanas și menținerea deciziei din 04 iulie 2019 a Curții de Apel Bălți, pentru motivele ce se succed.

În conformitate cu art. 444 din Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces. Completul din 5 judecători decide asupra oportunității invitării tuturor participanților sau a reprezentanților acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererea de recurs.

În speță, Colegiul nu consideră oportun de a invita participanții la proces și reprezentanții acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererea de recurs, deoarece criticele recurentului Vasile Afanas au fost expuse cu suficientă claritate.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Art. 445 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă stipulează că instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și, după caz, hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Din materialele cauzei, și anume din procesul-verbal cu privire la contravenție din 28 octombrie 2014, Colegiul reține că la 28 octombrie 2014, la intersecția str. I. Creangă și H. Coandă, mun. Chișinău, autovehiculul de model „Opel”, nr. de înmatriculare XXXXX, condus de Vasile Afanas cu încălcarea prevederilor pct. 59 subpct. 2) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, a tamponat autovehiculul de model „Toyota”, nr. de înmatriculare YYYYYY, condus regulamentar de Olesea Chiperi, pentru care faptă, Vasile Afanas a fost sancționat în baza art. 242 alin. (1) din Codul contravențional (f.d. 15, vol. I).

Colegiul relevă că prin contractul de asigurare facultativă a autovehiculelor nr. 433/14/AK din 13 iunie 2014 de tip „Autocasco”, încheiat între CA „Alliance Insurance Group” SA (începând cu data de 09 august 2018, „Alliance Investments Group” SA) și Olesea Chiperi în privința autovehiculului de model „Toyota”, nr. de înmatriculare YYYYYY, CA „Alliance Insurance Group” SA s-a obligat să despăgubească prejudiciile cauzate prin accident de autovehicul (f.d. 14, vol. I).

De asemenea, este de menționat că prin contractul de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 001045316 din 26 august 2014, încheiat între „Moldasig” SA și Vasile Afanas în privința autovehiculului de model „Opel”, nr. de înmatriculare XXXXX, „Moldasig” SA s-a obligat să despăgubească prejudiciile cauzate prin accident de autovehicul (f.d. 59-60, vol. I).

Astfel, prin ordinul nr. 1552 din 13 noiembrie 2014 „Cu privire la despăgubirea asiguratei Chiperi Olesea”, în baza raportului de daune nr. CRB523/1 din 11 noiembrie 2014, CA „Alliance Insurance Group” SA a aprobat despăgubirea de asigurare în sumă de 4 407 lei, pe care a achitat-o întreprinderii ce a reparat autovehiculul de model „Toyota”, nr. de înmatriculare YYYYYY, deteriorat în urma accidentului rutier din 28 octombrie 2014 (f.d. 12; 13, vol. I).

În conformitate cu art. 2 din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule în redacția în vigoare la 26 august 2014, data încheierii între „Moldasig” SA și Vasile Afanas a contractului de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 001045316, asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule reprezintă un contract de asigurare, probat prin polița de asigurare RCA și/sau certificat de asigurare „Carte Verde”, prin care un asigurător licențiat, în condițiile prezentei legi, să practice asigurare obligatorie de răspundere civilă auto se obligă, în baza unei prime plătite de asigurat, să despăgubească prejudiciile cauzate prin accident de autovehicul în perioada de valabilitate a contractului de asigurare.

Art. 8 alin. (2) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule în redacția în vigoare la data încheierii între „Moldasig” SA și Vasile Afanas a contractului de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 001045316, contractul de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto dintre persoana fizică, cu excepția întreprinzătorului individual, și asigurător se încheie în mod obligatoriu: a) cu indicarea persoanelor admise să utilizeze autovehiculul pentru care se încheie contractul (număr limitat de utilizatori); sau b) fără indicarea persoanelor admise să utilizeze autovehiculul pentru care se încheie contractul (număr nelimitat de utilizatori).

Conform art. 8 alin. (2³) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule în redacția în vigoare la data producerii accidentului rutier, în cazul în care asiguratul persoană fizică, cu excepția întreprinzătorului individual, a transmis autovehiculul pentru care s-a încheiat contractul în posesiunea unei persoane juridice sau a unui întreprinzător individual în temeiul contractului de locațiune sau al altui titlu prevăzut de legislație, riscul celor admiși de persoana juridică sau întreprinzătorul individual să utilizeze autovehiculul nu se consideră asigurat prin contractul încheiat în condițiile alin. (2).

În speță, instanța de apel a concluzionat că sunt aplicabile prevederile art. 8 alin. (2³) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule în redacția în vigoare la data producerii accidentului rutier, riscul accidentului rutier produs la 28 octombrie 2014 nefiind asigurat în baza contractului de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 001045316 din 26 august 2014.

Aici, Colegiul observă că prin contractul de locațiune nr. 7 din 07 mai 2013, Vasile Afanas a transmis în locațiunea „Miculic-Grup” SRL autovehiculul de model „Opel”, nr. de înmatriculare XXXXX, pe un termen de până la data de 06 mai 2016 (f.d. 67, vol. I).

Faptul transmiterii în locațiunea „Miculic-Grup” SRL a autovehiculului de model „Opel”, nr. de înmatriculare XXXXX, este confirmat și prin actul de predare-primire nr. 7 din 07 mai 2013 (f.d. 68, vol. I).

În această conjunctură, Colegiul evidențiază că din adevărul seria TC nr. 0032104 din 26 iunie 2017, eliberată de ÎS „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru”, rezultă că la 28 octombrie 2014, „Miculic-Grup” SRL a fost uzufructuarul autovehiculului de model „Opel”, nr. de înmatriculare XXXXX (f.d. 71, vol. I).

Iar, din ordinul nr. 7 din 14 mai 2013, emis de directorul „Miculic-Grup” SRL, rezultă că începând cu data de 14 mai 2013, Vasile Afanas a fost angajat în cadrul „Miculic-Grup” SRL în funcția de taximetrist (f.d. 182, vol. I).

Colegiul punctează că Vasile Afanas a fost eliberat din această funcție din data de 12 august 2016, în baza ordinului nr. 28 din 12 august 2016, emis de directorul „Miculic-Grup” SRL (f.d. 183, vol. I).

Potrivit art. 303 alin. (1) din Codul civil în redacția în vigoare la 28 octombrie 2014, data producerii accidentului rutier în cauză, posesiunea se dobândește prin exercitarea voită a stăpânirii de fapt a bunului.

Astfel, posesia poate fi definită ca exercițiul unei puteri de fapt, care dă posibilitatea posesorului de a se comporta față de bun ca și când ar fi adevăratul titular al dreptului real, căruia îi corespunde în mod normal puterea de fapt exercitată prin acte materiale și acte juridice.

Deci, pentru a stabili dacă sunt aplicabile prevederile art. 8 alin. (2³) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule în redacția în vigoare la data producerii accidentului rutier, este necesar de a determina dacă în momentul producerii accidentului rutier, autovehiculul de model „Opel”, nr. de înmatriculare XXXXX, se afla în posesia „Miculic-Grup” SRL, prin intermediul angajatului său Vasile Afanas.

Or, doar în situația în care în momentul producerii accidentului rutier, autovehiculul de model „Opel”, nr. de înmatriculare XXXXX, se afla în posesia „Miculic-Grup” SRL, prin intermediul angajatului său Vasile Afanas, se poate ajunge la concluzia că „Miculic-Grup” SRL l-a admis pe Vasile Afanas la utilizarea autovehiculului respectiv, acest risc nefiind asigurat în baza contractului de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 001045316 din 26 august 2014, în acord cu prevederile art. 8 alin. (2³) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule în redacția în vigoare la data producerii accidentului rutier.

În context, Colegiul subliniază că instanța de apel și-a fundamentat soluția privind aplicabilitatea prevederilor art. 8 alin. (2³) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule în redacția în vigoare la data producerii accidentului rutier, pe aceea că Vasile Afanas și „Miculic-Grup” SRL nu au făcut dovada acțiunii de predare a autovehiculului de model „Opel”, nr. de înmatriculare XXXXX, de la „Miculic-Grup” SRL către Vasile Afanas în ziua de 28 octombrie 2014.

Colegiul consideră că această concluzie a instanței de apel este justă.

Or, în conformitate cu art. 306 din Codul civil în redacția în vigoare la data

producerii accidentului rutier în cauză, dacă persoana a posedat bunul la începutul și la sfârșitul unei perioade, se prezumă că a posedat neîntrerupt pe parcursul întregii perioade.

Din explicațiile date de Vasile Afanas și „Miculic-Grup” SRL pe parcursul examinării cauzei de către instanțele ierarhic inferioare, rezultă că locatorul Vasile Afanas frecvent utiliza autovehiculul de model „Opel”, nr. de înmatriculare XXXXX, în interes propriu, și anume în afara orelor de serviciu, cu permisiunea locatarului „Miculic-Grup” SRL.

De asemenea, a fost prezentat înscrisul nr. 2 din 30 martie 2016, întocmit de directorul „Miculic-Grup” SRL, în care este indicat că la 28 octombrie 2014, Vasile Afanas nu a folosit autovehiculul de model „Opel”, nr. de înmatriculare XXXXX, în interes de serviciu (f.d. 43, vol. I).

În succesiunea celor relatate, Colegiul conchide că instanța de apel corect a relevat că Vasile Afanas și „Miculic-Grup” SRL nu au făcut dovada acțiunii de predare a autovehiculului de model „Opel”, nr. de înmatriculare XXXXX, de la „Miculic-Grup” SRL către Vasile Afanas în ziua de 28 octombrie 2014.

În sensul art. 306 din Codul civil în redacția în vigoare la data producerii accidentului rutier în cauză, prezumția posedării de către „Miculic-Grup” SRL a autovehiculului de model „Opel”, nr. de înmatriculare XXXXX, în ziua de 28 octombrie 2014, putea fi răsturnată doar prin prezentarea unui act de predare-primire a acestui autovehicul, de la „Miculic-Grup” SRL către Vasile Afanas.

Or, Colegiul reiterează că faptul transmiterii în locațiunea „Miculic-Grup” SRL a autovehiculului de model „Opel”, nr. de înmatriculare XXXXX, este confirmat prin actul de predare-primire nr. 7 din 07 mai 2013.

Respectiv, se impune concluzia că în momentul producerii accidentului rutier, autovehiculul de model „Opel”, nr. de înmatriculare XXXXX, se afla în posesia „Miculic-Grup” SRL, prin intermediul angajatului său Vasile Afanas.

Anume din acest considerent, în speță sunt aplicabile prevederile art. 8 alin. (2³) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule în redacția în vigoare la data producerii accidentului rutier.

Pe cale de consecință, aplicabilitatea prevederilor art. 8 alin. (2³) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule în redacția în vigoare la data producerii accidentului rutier înseamnă că riscul accidentului rutier produs la 28 octombrie 2014 nu a fost asigurat în baza contractului de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 001045316 din 26 august 2014.

Potrivit art. 1398 alin. (1) din Codul civil în redacția în vigoare la data producerii accidentului rutier în cauză, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Totodată, Colegiul notează că în conformitate cu art. 1410 alin. (1) din Codul

civil în redacția în vigoare la data producerii accidentului rutier în cauză, persoanele a căror activitate este legată de un izvor de pericol sporit pentru lumea înconjurătoare (exploatarea vehiculelor, a instalațiilor, mecanismelor, folosirea energiei electrice, a substanțelor explozibile, efectuarea lucrărilor de construcții etc.) au obligația să repare prejudiciul cauzat de izvorul de pericol sporit dacă nu demonstrează că prejudiciul se datorează unei forțe majore (cu excepția cazurilor în care dauna a survenit ca urmare a exploatării navelor aeriene) sau din intenția persoanei vătămate.

Iar, potrivit art. 1410 alin. (2) din Codul civil în redacția în vigoare la data producerii accidentului rutier în cauză, obligația de reparare a prejudiciului revine persoanei care posedă izvorul de pericol sporit în baza dreptului de proprietate ori în alt temei legal sau persoanei care și-a asumat paza izvorului de pericol sporit.

Așadar, Colegiul ajunge la concluzia că în temeiul art. 1410 alin. (1)-(2) din Codul civil în redacția în vigoare la data producerii accidentului rutier în cauză, anume „Miculic-Grup” SRL, în calitate de posesor al autovehiculului de model „Opel”, nr. de înmatriculare XXXXX, care este un izvor de pericol sporit, în baza contractului de locațiune nr. 7 din 07 mai 2013, are obligația de a repara prejudiciul cauzat prin accident rutier în sumă de 4 407 lei.

Aici, este important de menționat că „Miculic-Grup” SRL, la rândul său, nu a încheiat un contract de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule în privința autovehiculului de model „Opel”, nr. de înmatriculare XXXXX, deși era obligată să încheie un astfel de contract.

În context, Colegiul relevă că este corectă concluzia instanței de apel privind răspunderea solidară a „Miculic-Grup” SRL și a lui Vasile Afanas de a repara prejudiciul cauzat prin accident rutier în sumă de 4 407 lei, concluzie bazată pe aceea că la data producerii accidentului rutier, atât „Miculic-Grup” SRL, cât și Vasile Afanas, au fost posesorii autovehiculului de model „Opel”, nr. de înmatriculare XXXXX.

Or, conform art. 304 alin. (1) din Codul civil în redacția în vigoare la data producerii accidentului rutier în cauză, posesorul poate stăpâni bunul direct, prin putere proprie (posesiune nemijlocită), fie prin intermediul unei alte persoane (posesiune mijlocită).

Art. 304 alin. (2) din Codul civil în redacția în vigoare la data producerii accidentului rutier în cauză prevede că dacă persoana posedă un bun în calitate de uzufructuar, creditor gajist, arendaș, chiriaș, depozitar sau în temeiul unui alt raport juridic similar în care este în drept sau obligată față de o altă persoană să posede temporar un anumit bun, atunci ultima de asemenea este posesor (posesor mijlocit).

Astfel, Colegiul relevă că în condițiile în care s-a stabilit cu certitudine că la data producerii accidentului rutier, „Miculic-Grup” SRL era posesor al autovehiculului de model „Opel”, nr. de înmatriculare XXXXX, în baza contractului de locațiune nr. 7 din 07 mai 2013, locatarul acestui autovehicul, Vasile Afanas, în virtutea funcției sale de taximetrist în cadrul „Miculic-Grup” SRL, de asemenea era posesor al autovehiculului.

Iar, posesorul autovehiculului de model „Opel”, nr. de înmatriculare XXXXX, Vasile Afanas, a acționat în mod ilicit în sensul art. 1398 alin. (1) din

Codul civil în redacția în vigoare la data producerii accidentului rutier, deoarece prin procesul-verbal cu privire la contravenție din 28 octombrie 2014, s-a stabilit că Vasile Afanas a încălcat prevederile pct. 59 subpct. 2) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, pentru care faptă, a fost sancționat în baza art. 242 alin. (1) din Codul contravențional (f.d. 15, vol. I).

Prin urmare, Colegiul notează că în contradicție cu alegațiile recurentului Vasile Afanas, instanța de apel nu a încălcat normele de drept material.

Luând în considerare problemele de drept invocate în speță, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de Vasile Afanas și de a menține decizia din 04 iulie 2019 a Curții de Apel Bălți.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) și alin. (3) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Vasile Afanas.

Se menține decizia din 04 iulie 2019 a Curții de Apel Bălți, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de „Alliance Investments Group” SA împotriva lui Vasile Afanas și „Miculic-Grup” SRL, intervenient accesoriu „Moldasig” SA, cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Maria Ghervas

Sveatoslav Moldovan

Nicolae Craiu

Nina Vascan